

nięcia ekonomiczne załóg w niektórych państwowych jednostkach organizacyjnych (Monitor Polski z 1960 r. Nr 33, poz. 162 z późniejszymi zmianami) wprowadza się następującą zmianę:

W grupie I wykazu dodaje się pozycję oznaczoną lp. 5 w brzmieniu:

Lp.	Nazwa jednostki	Dodatkowe środki na fundusz za osiągnięcia ekonomiczne
„5	Przedsiębiorstwa kolportażowo-handlowe podległe Centralnemu Zarządowi Upowszechnienia Prasy i Książki „Ruch”	30% sumy obniżki kosztów handlowych, wyliczonych z porównania rzeczywistych kosztów handlowych, powiększonych bądź pomniejszonych o saldo strat i zysków nadzwyczajnych, z sumą kosztów handlowych, wynikających z planowanego poziomu kosztów z uwzględnieniem salda strat i zysków nadzwyczajnych z roku poprzedniego. Za podstawę naliczania osiągniętych oszczędności należy przyjąć wartość sprzedaży detalicznej w przedsiębiorstwach wojewódzkich, a w pozostałych przedsiębiorstwach ogólną wartość obrotów. Suma dodatkowych środków na fundusz za osiągnięcia ekonomiczne nie może przekroczyć kwoty odpowiadającej 2% planowanego osobowego funduszu płac.”

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1968 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

189

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 22 czerwca 1968 r.

w sprawie wysokości odsetek i prowizji od operacji czynnych i biernych spółdzielni oszczędnościowo-pożyczkowych.

Na podstawie art. 34 ust. 2 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o prawie bankowym (Dz. U. z 1960 r. Nr 20, poz. 121 i z 1964 r. Nr 8, poz. 50) zarządza się, co następuje:

od zadłużeń przeterminowanych, jeżeli opóźnienie w zwrocie kredytów było następstwem klęsk żywiołowych oraz w innych wypadkach szczególnie uzasadnionych.

I. Odsetki od pożyczek.

§ 1. 1. Spółdzielnie oszczędnościowo-pożyczkowe pobierają odsetki od udzielonych kredytów w następującej wysokości:

- 1) od kredytów obrotowych udzielonych na: kontraktację produkcji roślinnej i zwierzęcej, zakup środków produkcji w jednostkach gospodarki społecznej, z wyjątkiem materiałów budowlanych, opłacenie usług produkcyjnych świadczonych przez jednostki gospodarki społecznej 3%,
- 2) od kredytów związanych z produkcją eksportową i antyimportową dla rzemiosła, prywatnego przemysłu, handlu i usług 4%,
- 3) od kredytów inwestycyjnych średnioterminowych 4%,
- 4) od kredytów pozostałych, nie wymienionych w pkt 1, 2 i 3—6%,
- 5) od zadłużeń przeterminowanych 8%.

2. Wymieniona w ust. 1 wysokość odsetek obowiązuje w stosunku rocznym.

3. Spółdzielnie oszczędnościowo-pożyczkowe na wniosek dłużnika mogą nie pobierać podwyższonego oprocentowania

II. Oprocentowanie wkładów oszczędnościowych.

§ 2. Oprocentowanie wkładów oszczędnościowych wynosi:

- 1) płatnych natychmiast 3%,
- 2) płatnych za wypowiedzeniem 3-miesięcznym 3,5%,
- 3) płatnych za wypowiedzeniem 6-miesięcznym 4%,
- 4) płatnych za wypowiedzeniem rocznym 5%.

§ 3. Rachunki bankowe klientów w spółdzielniach oszczędnościowo-pożyczkowych są nie oprocentowane.

III. Prowizje i opłaty bankowe.

§ 4. 1. Spółdzielnie oszczędnościowo-pożyczkowe pobierają prowizje i opłaty bankowe w wysokości ustalonej w załączniku do niniejszego zarządzenia.

2. Spółdzielnie oszczędnościowo-pożyczkowe mogą zawierać z obsługiwanymi jednostkami umowy co do zryczałtowania prowizji za niektóre czynności.

IV. Przepisy końcowe.

§ 5. Tracą moc:

- 1) zarządzenie Ministra Finansów z dnia 3 czerwca 1958 r. w sprawie wysokości odsetek i prowizji od operacji czynnych i biernych spółdzielni oszczędnościowo-pożyczkowych (Monitor Polski z 1958 r. Nr 47, poz. 274, z 1962 r. Nr 18, poz. 75 i z 1963 r. Nr 10, poz. 54),

- 2) zarządzenie Ministra Finansów z dnia 16 stycznia 1961 r. w sprawie wysokości odsetek pobieranych przez spółdzielnie oszczędnościowo-pożyczkowe z tytułu pożyczek udzielanych dla rzemiosła (Monitor Polski Nr 7, poz. 36).

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1968 r.

Minister Finansów: w z. J. Trendota

Załącznik do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 22 czerwca 1968 r. (poz. 189).

TARYFA PROWIZJI I OPŁAT BANKOWYCH POBIERANYCH PRZEZ SPÓŁDZIELNIE OSZCZĘDNOŚCIOWO-POŻYCZKOWE

1. Od wypłat gotówkowych dokonywanych na rzecz jednostek państwowych i spółdzielczych:

od każdej wypłaty:

do 1.000 zł	—	2,50 zł,
„ 2.000 zł	—	5,— zł,
„ 5.000 zł	—	8,— zł,
„ 10.000 zł	—	12,— zł,
„ 20.000 zł	—	18,— zł,
„ 30.000 zł	—	25,— zł,

ponad 30.000 zł za każde dalsze 1.000 zł lub jego część 1,— zł.

2. Od wpłat gotówkowych dokonanych przez jednostki państwowe i spółdzielcze:

od każdej wpłaty 1‰, nie mniej jednak niż 2 zł i nie więcej niż 60 zł.

Prowizji tej nie pobiera się przy wpłatach wymienionych w ust. 4.

3. Od wypłat czeków gotówkowych z rachunków bieżących (głównych):

od kwoty czeku 1‰, nie mniej jednak niż 2 zł i nie więcej niż 20 zł.

W razie pobrania tej prowizji nie pobiera się opłat (prowizji) określonych w ust. 1 lub 5.

4. Wpłaty dokonywane na rachunki bieżące (główne) w spółdzielniach oszczędnościowo-pożyczkowych oraz obciążenia i uznania tych rachunków na skutek przelewów są wolne od prowizji. Zwolnienie od prowizji dotyczy zarówno wpłat dokonywanych przez posiadacza rachunku bieżącego (głównego) w spółdzielni oszczędnościowo-pożyczkowej, jak i wpłat dokonywanych przez osoby trzecie.

5. Od wypłat gotówkowych na rzecz odbiorców nie posiadających rachunków bieżących w spółdzielni oszczędnościowo-pożyczkowej:

od każdej wypłaty 2‰, nie mniej jednak niż 3 zł.

Przepisu powyższego nie stosuje się do wypłat gotówkowych dokonywanych na rzecz jednostek państwowych i spółdzielczych (ust. 1).

6. Od wypłat na rzecz indywidualnych dostawców produktów rolnych z tytułu kontraktacji i skupu:

do 100,— zł	1,50 zł,
od 101,— zł do 500,— zł	3,— zł,
od 501,— zł do 3.000,— zł	6,— zł,
powyżej 3.000,— zł	2‰.

Prowizję oblicza się od wartości dostarczonych produktów rolnych.

7. Za inkaso należności Państwowego Funduszu Ziemi: od każdej przyjętej wpłaty:

do 50,— zł	1,— zł,
od 51,— zł do 100,— zł	2,— zł,
od 101,— zł do 1.500,— zł	3,— zł,
powyżej 1.500,— zł	2‰.

8. Za inkaso składek za ubezpieczenie upraw ziemio-
płodów kontraktowanych i opłat plantatorskich:

od każdej przyjętej wpłaty:

do 50,— zł	0,50 zł,
powyżej 50,— zł	1,— zł.

9. Inkaso dokumentów:

- a) od weksla bez względu na kwotę 5 zł,
b) od czeku bez względu na kwotę 4 zł,
c) od żądania zapłaty w rozliczeniach inkasowych bez względu na kwotę 5 zł.

10. Za zastępcze usługi z zakresu obrotu oszczędnościowego:

Spółdzielnie oszczędnościowo-pożyczkowe pobierają od Powszechnej Kasy Oszczędności przy obsłudze książeczek oszczędnościowych obiegowych Powszechnej Kasy Oszczędności od każdej wpłaty lub wypłaty 1,20 zł.

11. Od wypłat na skup dokonanych przez spółdzielnie oszczędnościowo-pożyczkowe ze środków własnych:

Spółdzielnie oszczędnościowo-pożyczkowe pobierają od przedsiębiorstw skupu prowizję obrotową w wysokości 0,7‰. W razie niezrefundowania we właściwym terminie należności spółdzielni oszczędnościowo-pożyczkowych z tytułu wypłat na skup ze środków własnych przedsiębiorstwo uiszcza na rzecz spółdzielni oszczędnościowo-pożyczkowych prowizję od nie zrefundowanej sumy w wysokości 0,5‰ za każdy dzień zwłoki.

12. Za sporządzenie — na żądanie klienta — odpisu:

- a) wyciągu dziennego z rachunku 3,— zł,
b) każdego dowodu do wyciągu 3,— zł.

13. Zwrot kosztu książeczki oszczędnościowej przy jej likwidacji 2,— zł.

14. Za usługi przewidziane w taryfie, ale wymagające szczególnego nakładu pracy, oraz za usługi nietypowe, nie przewidziane w niniejszej taryfie, spółdzielnie oszczędnościowo-

wo-pożyczkowe mogą pobierać prowizje lub opłaty, których wysokość będą określać każdorazowo we własnym zakresie.

15. Za usługi powodujące dla spółdzielni oszczędnościowo-pożyczkowych dodatkowe koszty (koszty telegramów, telefonów, przesyłek poleconych, protestów wekslowych itp.)

spółdzielnie te mogą pobierać opłaty w wysokości rzeczywistych kosztów.

16. Za wydane klientom formularze i druki spółdzielnie oszczędnościowo-pożyczkowe mogą pobierać opłaty, których wysokość określa Związek Spółdzielni Oszczędnościowo-Pożyczkowych.

190

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 27 czerwca 1968 r.

w sprawie rozliczeń z budżetem z tytułu wpłat z zysku oraz weryfikacji zysku bilansowego przedsiębiorstw handlu wewnętrznego.

Na podstawie § 1 ust. 1 pkt 11 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. Nr 22, poz. 188) oraz § 21 uchwały nr 51 Rady Ministrów z dnia 20 lutego 1968 r. w sprawie gospodarki finansowej państwowych przedsiębiorstw podległych Ministrowi Handlu Wewnętrznego lub przez niego nadzorowanych (Monitor Polski Nr 10, poz. 58) zarządza się, co następuje:

Zasady ogólne.

§ 1. Ilekroć w niniejszym zarządzeniu jest mowa o uchwale Rady Ministrów, należy przez to rozumieć uchwałę nr 51 Rady Ministrów z dnia 20 lutego 1968 r. w sprawie gospodarki finansowej państwowych przedsiębiorstw podległych Ministrowi Handlu Wewnętrznego lub przez niego nadzorowanych (Monitor Polski Nr 10, poz. 58).

§ 2. Przepisy zarządzenia dotyczą państwowych przedsiębiorstw oraz jednostek działających według zasad wewnętrznego pełnego rozrachunku gospodarczego, rozliczających się z budżetem centralnym oraz z budżetami terenowymi, objętych uchwałą Rady Ministrów, zwanych dalej „przedsiębiorstwami”.

§ 3. Przedsiębiorstwa przeprowadzają rozliczenia z tytułu zysków za okresy miesięczne, kwartalne i roczne, licząc od początku roku do końca okresu sprawozdawczego objętego rozliczeniem.

§ 4. 1. Podstawą rozliczeń jest zysk wykazany w miesięcznych, kwartalnych i rocznych sprawozdaniach finansowych oraz planowane procentowe wskaźniki wpłat z zysku, ustalone w trybie przewidzianym w §§ 14 i 15 uchwały Rady Ministrów.

2. W razie zwolnienia przedsiębiorstw w niektórych okresach roku od obowiązku składania sprawozdań finansowych, podstawą rozliczeń za te okresy może być zysk zadeklarowany, wynikający z miesięcznego bilansu obrotów i sald, bez obowiązku składania tego bilansu wydziałom finansowym prezydiów rad narodowych.

3. Zjednoczenie (jednostka równorzędna) obowiązane jest przed rozpoczęciem każdego roku przesłać zainteresowanym przedsiębiorstwom i właściwym dla poszczególnych

przedsiębiorstw wydziałom finansowym kopię zawiadomienia o wysokości wskaźników ustalonych w trybie § 14 ust. 3 i § 15 ust. 3 uchwały Rady Ministrów.

4. W razie zmiany wskaźnika w ciągu roku jednostka nadrzędna zawiadamia przedsiębiorstwo i właściwy dla niego wydział finansowy w trybie określonym w ust. 3.

§ 5. 1. Przedsiębiorstwa rozliczające się z budżetem centralnym dokonują wpłat z zysku na rachunek dochodów budżetu centralnego wydziału finansowego prezydium powiatowej (miejskiej, dzielnicowej) rady narodowej, na której terenie działania znajduje się siedziba przedsiębiorstwa.

2. Przedsiębiorstwa rozliczające się z budżetami terenowymi:

- 1) podległe prezydiom rad narodowych stopnia wojewódzkiego i powiatowego dokonują wpłat z zysku na rachunek dochodów budżetów terenowych w wydziale finansowym prezydium właściwej rady narodowej, który równocześnie dokonuje rozliczeń należnych wpłat z zysku,
- 2) podległe prezydiom rad narodowych miast nie stanowiących powiatów dokonują wpłat z zysku bezpośrednio na rachunki podstawowe właściwych prezydiów rad narodowych, przekazując równocześnie zawiadomienie określone w § 9 ust. 2 temu prezydiom i wydziałowi finansowemu prezydium powiatowej rady narodowej, który dokonuje rozliczeń należnych wpłat z zysku.

Rozliczenie zysku nieprawidłowego.

§ 6. 1. Weryfikacji, o której mowa w § 21 uchwały Rady Ministrów, podlega zysk bilansowy przedsiębiorstwa osiągnięty z działalności produkcyjnej i gastronomicznej, wykazany w sprawozdaniu finansowym sporządzonym na koniec roku.

2. Zysk nieprawidłowy, o którym mowa w § 21 uchwały Rady Ministrów, jest to zysk osiągnięty w sposób naruszający interes społeczny lub obowiązujące przepisy; za zysk nieprawidłowy uważa się w szczególności zysk osiągnięty wskutek:

- 1) stosowania niewłaściwych cen i taryf,
- 2) pogorszenia jakości produkcji w stosunku do obowiązujących norm, standardów lub receptur,